

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

60. årgang

6. juni 2017

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2017/C 178/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2017/C 178/02	Sag C-38/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Budai Központi Kerületi Bíróság (Ungarn) den 24. januar 2017 — GT mod HS	2
2017/C 178/03	Sag C-79/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Østrig) den 14. februar 2017 — Gmalieva s.r.o. m.fl. mod Landespolizeidirektion Oberösterreich . .	3
2017/C 178/04	Sag C-84/17 P: Appel iværksat den 15. februar 2017 af Société des produits Nestlé SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 15. december 2016 i sag T-112/13 — Mondelez UK Holdings & Services Ltd mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret	4
2017/C 178/05	Sag C-85/17 P: Appel iværksat den 15. februar 2017 af Mondelez UK Holdings & Services Ltd, tidligere Cadbury Holdings Ltd, til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 15. december 2016 i sag T-112/13 — Mondelez UK Holdings & Services Ltd mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret og Société des produits Nestlé SA	5

2017/C 178/06	Sag C-115/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 6. marts 2017 — Administration des douanes et droits indirects og Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer) mod Hubert Clergeau, Jean-Luc Labrousse, Jean-Jacques Berthelémy, Alain Bouchet, Jean-Pierre Dubois, Marcel Géry, Jean-Paul Matrat, Jean-Pierre Paziot og Patrice Raillot	6
2017/C 178/07	Sag C-116/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hamburg (Tyskland) den 7. marts 2017 — Reinhard Nagel mod Swiss International Air Lines AG	6
2017/C 178/08	Sag C-119/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Sibiu (Rumænien) den 6. marts 2017 — Liviu Petru Lupean og Oana Andreea Lupean mod OTP BAAK NYRT ved OTPBANK SA ved Sucursala Sibiu OTP BAAK NYRT ved OTPBANK SA	7
2017/C 178/09	Sag C-124/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vergabekammer Südbayern (Tyskland) den 10. marts 2017 — Vossloh Laeis GmbH mod Stadtwerke München GmbH	8
2017/C 178/10	Sag C-137/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgien) den 20. marts 2017 — straffesag mod Van Gennip BVBA m.fl.	9
2017/C 178/11	Sag C-153/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court of the United Kingdom (Det Forenede Kongerige) den 27. marts 2017 — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs mod Volkswagen Financial Services (UK) Ltd	10
2017/C 178/12	Sag C-160/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Belgien) den 1. marts 2017 — Raoul Thybaut, Johnny De Coster og Frédéric Romain mod Région wallonne	11
2017/C 178/13	Sag C-164/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court (Irland) den 3. april 2017 — Edel Grace og Peter Sweetman mod An Bord Pleanála	11
2017/C 178/14	Sag C-167/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court (Irland) den 3. april 2017 — Volkmar Klohn mod An Bord Pleanála	12
2017/C 178/15	Sag C-175/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 6. april 2017 — X mod Belastingdienst/Toeslagen	13

Retten

2017/C 178/16	Sag T-570/16: Rettens dom af 24. april 2017 — HF mod Parlament (Personalesag — kontraktansat til varetagelse af hjælpefunktioner — vedtægts artikel 24 — ansøgning om bistand — vedtægts artikel 12a — psykisk chikane — vedtægts artikel 90, stk. 1 — vedtægtsbestemt svarfrist på fire måneder — ansættelsesmyndighedens afgørelse om at indlede en administrativ undersøgelse — ingen stillingtagen fra ansættelsesmyndighedens side inden for den vedtægtsbestemte svarfrist vedrørende realiteten af den påståede psykiske chikane — begrebet stiltiende afvisning af ansøgningen om bistand — ikke-eksisterende retsakt — afvisning)	14
2017/C 178/17	Sag T-584/16: Rettens dom af 24. april 2017 — HF mod Parlamentet (Personalesag — kontraktansatte til varetagelse af hjælpefunktioner — artikel 3b i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte — flere på hinanden følgende ansættelser som kontraktansat — tidsbegrænsede kontrakter — afgørelse om ikke-forlængelse — magtfordrejning — ansøgning om bistand — ret til kontradiktion — ansvar uden for kontraktforhold)	14
2017/C 178/18	Sag T-152/12: Rettens kendelse af 17. marts 2017 — Deutsche Post mod Kommissionen (Statsstøtte — postsektoren — støtte ydet Deutsche Post af de tyske myndigheder — prisstigning på frimærker kombineret med tilskud med henblik på at dække udgifter til pensioner til ansatte, der har status af tjenestemænd — afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked — ufornuddent at træffe afgørelse)	15

2017/C 178/19	Sag T-488/15: Rettens kendelse af 28. marts 2017 — LG Electronics mod EUIPO — Cyrus Wellness Consulting (VIEWTY SMART) (EU-varemærker — indsigelsessag — tilbagetagelse af registreringsansøgningen — uforment at træffe afgørelse)	16
2017/C 178/20	Sag T-489/15: Rettens kendelse af 28. marts 2017 — LG Electronics mod EUIPO — Cyrus Wellness Consulting (VIEWTY SNAP) (EU-varemærker — indsigelsessag — tilbagetagelse af registreringsansøgningen — uforment at træffe afgørelse)	16
2017/C 178/21	Sag T-498/15: Rettens kendelse af 28. marts 2017 — LG Electronics mod EUIPO — Cyrus Wellness Consulting (Viewty) (EU-varemærker — indsigelsessag — tilbagetagelse af registreringsansøgningen — uforment at træffe afgørelse)	17
2017/C 178/22	Sag T-499/15: Rettens kendelse af 28. marts 2017 — LG Electronics mod EUIPO — Cyrus Wellness Consulting (VIEWTY SMILE) (EU-varemærker — indsigelsessag — tilbagetagelse af registreringsansøgningen — uforment at træffe afgørelse)	17
2017/C 178/23	Sag T-500/15: Rettens kendelse af 28. marts 2017 — LG Electronics mod EUIPO — Cyrus Wellness Consulting (VIEWTY PRO) (EU-varemærker — indsigelsessag — tilbagetagelse af registreringsansøgningen — uforment at træffe afgørelse)	18
2017/C 178/24	Sag T-534/15: Rettens kendelse af 28. marts 2017 — LG Electronics mod EUIPO — Cyrus Wellness Consulting (Viewty GT) (EU-varemærker — indsigelsessag — tilbagetagelse af registreringsansøgningen — uforment at træffe afgørelse)	18
2017/C 178/25	Sag T-603/15: Rettens kendelse af 27. marts 2017 — Frank mod Kommissionen (Annulationssøgsmål — rammeprogrammet for forskning og innovation Horisont 2020 — indkaldelser af ansøgninger og relaterede aktiviteter i forbindelse med Det Europæiske Forskningsråds arbejdsprogram for 2015 — ERCEA's afgørelse om ikke at antage sagsøgerens forslag — Kommissionens stiltende afgørelse om afslag på den administrative klage over ERCEA's afgørelse — fejlagtig angivelse af sagsøgte — afvisning)	19
2017/C 178/26	Sag T-101/16: Rettens kendelse af 6. april 2017 — Klausner Holz Niedersachsen mod Kommissionen (Passivitetssøgsmål — statsstøtte — levering af træ — foreløbig undersøgelse af en påstået statsstøtte indrømmet af de tyske myndigheder i form af aftaler om levering af træ — Kommissionens manglende stillingtagen inden for en rimelig frist — åbenbart afvisningsgrundlag)	20
2017/C 178/27	Sag T-199/16: Rettens kendelse af 20. marts 2017 — Kohrener Landmolkerei og DHG mod Kommissionen (Annulationssøgsmål — ordning for garanterede traditionelle specialiteter — forordning (EU) nr. 1151/2002 — gennemførelsesforordning (EU) nr. 2016/304 — frist for de kompetente myndigheders fremsendelse af meddelelsen om indsigelse til Kommissionen — søgsmål, der er åbenbart ugrundet)	20
2017/C 178/28	Sag T-203/16: Rettens kendelse af 6. april 2017 — Brancheforeningen for Regulerkraft i Danmark mod Kommissionen (Statsstøtte — klage — passivitetssøgsmål — Kommissionens stillingtagen, der afbryder passiviteten — ikke anledning til at træffe afgørelse)	21
2017/C 178/29	Sag T-725/16: Rettens kendelse af 27. marts 2017 — Palos Caravina mod CdT (Personalesag — midlertidigt ansatte — tjenestemænd — ansættelse — fremsendelse af oplysninger vedrørende udnævnelse af en tredje person — vedtægtens artikel 25, stk. 3 — uforment at træffe afgørelse)	21
2017/C 178/30	Sag T-20/17 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 23. marts 2017 — Ungarn mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — statsstøtte — ungarsk afgift på den omsætning, der er forbundet med reklamer — afgørelse, der erklærer en støtte uforenelig med det indre marked og kræver tilbagesøgning heraf — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)	22

2017/C 178/31	Sag T-86/17 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 6. april 2017 — Le Pen mod Parlamentet (Særlige rettergangsformer — medlem af Europa-Parlamentet — tilbagesøgning ved modregning af godtgørelser udbetalt i form af refusion af udgifter til parlamentarisk assistance — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)	22
2017/C 178/32	Sag T-139/17 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 23. marts 2017 — Kibelisa mod Rådet (Særlige rettergangsformer — restriktive foranstaltninger — Den Demokratiske Republik Congo — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)	23
2017/C 178/33	Sag T-140/17 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 23. marts 2017 — Kampete mod Rådet (Særlige rettergangsformer — restriktive foranstaltninger — Den Demokratiske Republik Congo — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)	23
2017/C 178/34	Sag T-141/17 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 23. marts 2017 — Amisi Kumba mod Rådet (Særlige rettergangsformer — restriktive foranstaltninger — Den Demokratiske Republik Congo — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)	24
2017/C 178/35	Sag T-142/17 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 23. marts 2017 — Kaimbi mod Rådet (Særlige rettergangsformer — restriktive foranstaltninger — Den Demokratiske Republik Congo — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)	24
2017/C 178/36	Sag T-143/17 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 23. marts 2017 — Ilunga Luyoyo mod Rådet (Særlige rettergangsformer — restriktive foranstaltninger — Den Demokratiske Republik Congo — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)	25
2017/C 178/37	Sag T-144/17 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 23. marts 2017 — Numbi mod Rådet (Særlige rettergangsformer — restriktive foranstaltninger — Den Demokratiske Republik Congo — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)	25
2017/C 178/38	Sag T-145/17 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 23. marts 2017 — Kanyama mod Rådet (Særlige rettergangsformer — restriktive foranstaltninger — Den Demokratiske Republik Congo — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)	26
2017/C 178/39	Sag T-167/17 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 24. marts 2017 — RV mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — personalesag — tvungen orlov og pensionering — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)	26
2017/C 178/40	Sag T-191/17: Sag anlagt den 27. marts 2017 — Boehringer Ingelheim International mod Kommissionen	27
2017/C 178/41	Sag T-192/17: Sag anlagt den 24. marts 2017 — RZ mod EØSU og Regionsudvalget	27
2017/C 178/42	Sag T-200/17: Sag anlagt den 29. marts 2017 — SB mod EUIPO	29
2017/C 178/43	Sag T-214/17: Sag anlagt den 6. april 2017 — Out of the blue mod EUIPO — Dubois og MFunds USA (FUNNY BANDS)	29
2017/C 178/44	Sag T-218/17: Sag anlagt den 12. april 2017 — HF mod Parlamentet	30
2017/C 178/45	Sag T-219/17: Sag anlagt den 12. april 2017 — M J Quinlan & Associates mod EUIPO — Intersnack Group (formen på en kænguru)	31
2017/C 178/46	Sag T-220/17: Sag anlagt den 12. april 2017 — Pfalzmarkt für Obst und Gemüse mod EUIPO (100 % Pfalz)	31
2017/C 178/47	Sag T-230/17: Sag anlagt den 18. april 2017 — Rstudio mod EUIPO — Embarcadero Technologies (RSTUDIO)	32

2017/C 178/48	Sag T-299/13: Rettens kendelse af 17. marts 2017 — El Corte Inglés mod EUIPO — AATC Trading (ALIA)	33
2017/C 178/49	Sag T-788/14: Rettens kendelse af 28. februar 2017 — MPF Holdings mod Kommissionen	33
2017/C 178/50	Sag T-145/16: Rettens kendelse af 3. april 2017 — Corsini Santolaria mod EUIPO — Molins Tura (biombo 13)	33
2017/C 178/51	Sag T-383/16: Rettens kendelse af 17. marts 2017 — Tri Ocean Energy mod Rådet	33
2017/C 178/52	Sag T-709/16: Rettens kendelse af 21. marts 2017 — La Patrouille mod EUIPO — Alpha Industries (gengivelse af en figur med vinkler)	34
2017/C 178/53	Sag T-710/16: Rettens kendelse af 21. marts 2017 — La Patrouille mod EUIPO — Alpha Industries (AEROBATIX)	34
2017/C 178/54	Sag T-30/17: Rettens kendelse af 6. februar 2017 — Bender mod Parlamentet	34
2017/C 178/55	Sag T-75/17: Rettens kendelse af 6. april 2017 — TeamLava mod EUIPO — King.com (Icônes animées)	34
2017/C 178/56	Sag T-76/17: Rettens kendelse af 6. april 2017 — TeamLava mod EUIPO — King.com (Animerede ikoner)	34
2017/C 178/57	Sag T-77/17: Rettens kendelse af 6. april 2017 — TeamLava mod EUIPO — King.com (Animerede ikoner)	35

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2017/C 178/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 168 af 29.5.2017

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 161 af 22.5.2017

EUT C 151 af 15.5.2017

EUT C 144 af 8.5.2017

EUT C 129 af 24.4.2017

EUT C 121 af 18.4.2017

EUT C 112 af 10.4.2017

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Budai Központi Kerületi Bíróság (Ungarn) den
24. januar 2017 — GT mod HS**

(Sag C-38/17)

(2017/C 178/02)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Budai Központi Kerületi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: GT

Sagsøgt: HS

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er den kompetence, som Den Europæiske Union er blevet tildelt med henblik på at sikre forbrugerne et højt beskyttelsesniveau,

de grundlæggende principper i EU-retten om lighed for loven, en effektiv søgsmålsadgang og en retfærdig rettergang og

forskellige elementer i præamblen til direktiv 93/13/EF⁽¹⁾ (»det blev i Fællesskabets to programmer for en politik vedrørende forbrugerbeskyttelse og -oplysning understreget, at det er vigtigt at beskytte forbrugerne mod urimelige kontraktvilkår; denne beskyttelse skal sikres ved love og andre forskrifter, der enten skal harmoniseres på fællesskabsplan eller vedtages direkte på dette plan; i overensstemmelse med princippet under afsnittet om »beskyttelse af forbrugernes økonomiske interesser« i de to programmer skal forbrugere, der erhverver varer eller tjenesteydelser, beskyttes mod misbrug af sælgers stærkere stilling herunder især mod standardkontrakter og udelukkelse af væsentlige rettigheder i kontrakterne; forbrugeren [org.s. 2] kan sikres en bedre beskyttelse gennem vedtagelse af ensartede bestemmelser vedrørende urimelige vilkår; disse bestemmelser skal finde anvendelse på alle aftaler, som indgås mellem erhvervsdrivende og forbrugere; dette direktiv finder derfor ikke anvendelse på bl.a. arbejdskontrakter, aftaler vedrørende arveret og familieret samt aftaler om oprettelse af selskaber og om disses vedtægter; forbrugeren skal nyde samme beskyttelse ved en mundtlig aftale som ved en skriftlig, og i sidstnævnte tilfælde uafhængigt af, om vilkårene er indeholdt i et eller flere dokumenter; de nationale lovgivninger giver imidlertid på nuværende tidspunkt kun mulighed for en delvis harmonisering; kun kontraktvilkår, der ikke er blevet individuelt forhandlet, er omfattet af dette direktiv; det er vigtigt at give medlemsstaterne mulighed for under overholdelse af Traktaten at sikre forbrugeren et højere beskyttelsesniveau ved at fastsætte strengere nationale bestemmelser end bestemmelserne i dette direktiv; [...] kontrakterne skal være formuleret på en klar og forståelig måde, og forbrugeren skal have en reel mulighed for at gøre sig bekendt med alle vilkårene, og i tvivlstilfælde gælder den fortolkning, der er mest fordelagtig for forbrugeren; [...]« og endelig,

artikel 4, stk. 2, og artikel 5 i direktiv 93/13/EF

til hinder for en bindende national retspraksis, der a) og/eller b)

- a) ikke som en betingelse for aftalens gyldighed pålægger forbrugerens medkontrahent at give forbrugeren mulighed for forud for indgåelsen af aftalen at blive bekendt med vilkår i aftalen, som er affattet klart og forståeligt, og som er aftalens hovedgenstand, herunder den valutakurs, der finder anvendelse på udbetalingen af et lån i udenlandsk valuta på en måde, der ikke medfører aftalens ugyldighed?
- b) giver forbrugerens medkontrahent mulighed for først (eksempelvis i et særligt dokument) at underrette om vilkår i aftalen, der er affattet klart og forståeligt, og som er aftalens hovedgenstand, på det tidspunkt, hvor forbrugeren uigenkaldeligt har forpligtet sig til at opfylde aftalen, uden at denne omstændighed udgør en begrundelse for aftalens ugyldighed?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbruger aftaler (EFT L 95, s. 29).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Østrig)
den 14. februar 2017 — Gmalieva s.r.o. m.fl. mod Landespolizeidirektion Oberösterreich**

(Sag C-79/17)

(2017/C 178/03)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Gmalieva s.r.o., Celik KG, PBW GmbH, Antoaneta Claudia Gruber, Play For Me GmbH og Haydar Demir

Sagsøgt: Landespolizeidirektion Oberösterreich

Præjudicielle spørgsmål

1) Kan en national monopolordning for hasardspil anses for at være i overensstemmelse med artikel 56 ff. TEUF

— hvis det antages, at

- a) den fastlæggelse og bedømmelse af sagens omstændigheder, der er foretaget på grundlag af bevismidler, der forelå fra myndighederne og private parter i sagen, og på grundlag af almindeligt kendte forhold, er tilstrækkelig (jf. endvidere C-685/15), og
- b) nationale retters retsopfattelse, hvor der ikke ligger nogen kohærensprøvelse til grund, ikke er bindende (jf. endvidere C-589/16) –

i forbindelse med en retslig procedure, som har taget hensyn til ovennævnte betingelser og dermed må formodes at være i overensstemmelse med princippet om en retfærdig rettergang i artikel 6, stk. 1, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, henholdsvis artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, hvorunder det som væsentlige hjørnesten er blevet fastsat, at

— ludomani ikke udgør et samfundsmæssigt problem, som kræver statslig handling

— forbudte hasardspil ikke er en kriminel handling, men blot en forvaltningspolitimæssig (omend hyppig) ordensforstyrrelse

- de statslige indtægter fra hasardspil andrager mere end 500 mio. EUR (= 0,4 % af det samlede statslige årsbudget) og
 - koncessionsindehavernes reklametiltag også hovedsageligt sigter mod at opfordre dem, der endnu ikke deltager i hasardspil, til at deltage?
- 2) Såfremt spørgsmål 1) besvares bekræftende: Kan en sådan ordning, der hverken udtrykkeligt i en lov fastsætter de dermed forfulgte formål eller statens bevisbyrde med henblik på den faktiske opnåelse heraf, men overlader udarbejdelsen af grundlæggende kohærenskriterier og efterprøvelse heraf til de nationale retter, således at det ikke er tilstrækkeligt sikret, at der som resultat heraf sker en retfærdig rettergang i henhold til artikel 6, stk. 1, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, henholdsvis artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, anses for at være i overensstemmelse med artikel 56 ff. TEUF?
- 3) Såfremt spørgsmål 1) og/eller 2) besvares bekræftende: Kan en sådan ordning, henset til de lovbestemte, vidtrækkende beføjelser for de udøvende myndigheder til at gribe ind, der dog ikke er underlagt nogen forudgående retslig godkendelse eller kontrol, anses for at være forholdsmæssig i henhold til artikel 56 ff. TEUF?
- 4) Såfremt spørgsmål 1), 2) og 3) besvares bekræftende: Kan en sådan ordning, henset til, at den blotte fastsættelse af strenge adgangskrav uden samtidig fastsættelse af antallet af givne koncessioner ville bevirke et forholdsvist mindre indgreb i den frie udveksling af tjenesteydelser, anses for at være forholdsmæssig i henhold til artikel 56 ff. TEUF?
- 5) Såfremt et af de ovenstående spørgsmål besvares benægtende: Skal en national ret, som har fastslået, at monopolordningen i hasardspilslovgivningen er i strid med EU-retten, herved ikke alene fastslå, at de fastsatte indgrebsforanstaltninger i de for denne ret verserende sager af denne grund er retsstridige, men også inden for rammerne af sin kompetence af egen drift (f.eks. ved genoptagelse af sager) foretage en tilbagekaldelse af nødvendige accessoriske sanktioner, der allerede har fået retskraft (såsom forvaltningsstraffe)?

Appel iværksat den 15. februar 2017 af Société des produits Nestlé SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 15. december 2016 i sag T-112/13 — Mondelez UK Holdings & Services Ltd mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

(Sag C-84/17 P)

(2017/C 178/04)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Société des produits Nestlé SA (ved advocaat G.S.P. Vos)

De andre parter i appelsagen: Mondelez UK Holdings & Services Ltd og Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt den 15. december 2016 af Den Europæiske Unions Ret i sag T-112/13 ophæves med den begrundelse, at Retten tilsidesatte artikel 7, stk. 3, og artikel 52, stk. 2, i EU-varemærkeforordningen ⁽¹⁾.
- Indstævnte og sagsøger ved Retten, Mondelez UK Holdings & Services Ltd, tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Nestlé har appelleret Rettens dom, henset til, at Retten tilsidesatte artikel 7, stk. 3, og artikel 52, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009, som ændret ved forordning (EU) nr. 2015/2424 ⁽²⁾, også benævnt EU-varemærkeforordningen.

Nestlés appel er nærmere bestemt rettet mod Rettens afgørelse om, at det særpræg, der er opnået ved brug af varemærket, for så vidt angår udstrækningen af det område, i hvilket det kan fastslås, at der foreligger et sådant særpræg opnået ved brug af varemærket, skal kunne ses inden for hele Den Europæiske Unions område, dvs. i alle de berørte medlemsstater.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT 2009, L 78, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2424 af 16.12.2015 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 om EF-varemærker og Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 2869/95 om de gebyrer, der skal betales til Harmoniseringskontoret for det indre marked (varemærker og mønstre) (EUT 2015, L 341, s. 21).

Appel iværksat den 15. februar 2017 af Mondelez UK Holdings & Services Ltd, tidligere Cadbury Holdings Ltd, til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 15. december 2016 i sag T-112/13 — Mondelez UK Holdings & Services Ltd mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret og Société des produits Nestlé SA

(Sag C-85/17 P)

(2017/C 178/05)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Mondelez UK Holdings & Services Ltd, tidligere Cadbury Holdings Ltd (ved T. Mitcheson QC, barrister P. Walsh, og solicitors J. Blum og S. Dunstan)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret og Société des produits Nestlé SA

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Annulatio af følgende dele af Rettens afgørelse i sag T-112/13:

- 1) Begrundelsen vedrørende anden del af det første anbringende i præmis 37-44.
- 2) Begrundelsen vedrørende første del af det første anbringende i præmis 58-64.
- 3) Begrundelsen vedrørende tredje del af det første anbringende i præmis 78-111, og
- 4) Begrundelsen vedrørende fjerde del af præmis 144-169 og den del af præmis 177, der lyder således: »Selv om det er godtgjort, at det omtvistede varemærke havde opnået fornødent særpræg ved brug i Danmark, Tyskland, Spanien, Frankrig, Italien, Nederlandene, Østrig, Finland, Sverige og Det Forenede Kongerige«.

Anbringender og væsentligste argumenter

- 1) Retten begik en retlig fejl i forbindelse med dens begrundelse vedrørende anden del af det første anbringende i præmis 37-44. Anden del vedrører brug af varemærket for så vidt angår alle de varer, som det var registreret for. Retten begik en retlig fejl, da den fastslog, at erhvervsmæssig brug for så vidt angår en chokolade stang bestående af fire trapezformede fingre kunne klassificeres som slik eller småkager.
- 2) Retten begik en retlig fejl i forbindelse med dens begrundelse vedrørende første del af det første anbringende i præmis 58-64. Den første del vedrører brug af varemærket i den form, i hvilken det var registreret. Mondelez har gjort gældende, at varemærket slet ikke har været brugt i den form, i hvilken det er registreret. Retten anvendte de forkerte retlige kriterier ved ikke: i) at tillægge den omstændighed, at den fandt, at stangen havde en form, som naturligt leder tanken hen på de pågældende varer, tilstrækkelig vægt; og ii) ved at fokusere på en »spontan og øjeblikkelig association« mellem formen og ordet KIT KAT i strid med retningslinjerne i sag C-215/14, Société de Produits Nestlé, EU:C:2015:604 (»Sag C-215/14«).

- 3) Retten begik en retlig fejl i forbindelse med dens begrundelse vedrørende den tredje del af det første anbringende i præmis 78-111. Den tredje del vedrører den manglende brug af varemærket som angivelse af oprindelse og det bevismateriale, der blev fremlagt i denne forbindelse. Retten anvendte de forkerte retlige kriterier ved at støtte sig på konklusionen om genkendelse eller association. Den korrekte tilgang er at afklare, om den relevante personkreds opfatter den vare eller tjenesteydelse, som alene det varemærke, der søges registreret, betegner, i modsætning til ethvert andet varemærke, som også måtte være til stede, som hidrørende fra en bestemt virksomhed i overensstemmelse med Domstolens begrundelse i sag C-215/14.
- 4) Retten begik en retlig fejl i forbindelse med dens begrundelse vedrørende den fjerde del af det første anbringende i præmis 144-169 og den del af præmis 177, der lyder således: »Selv om det er godtgjort, at det omtvistede varemærke havde opnået fornødent særpræg ved brug i Danmark, Tyskland, Spanien, Frankrig, Italien, Nederlandene, Østrig, Finland, Sverige og Det Forenede Kongerige«. Den fjerde del vedrører manglende bevis for opnåelse af fornødent særpræg ved brug af varemærket i Den Europæiske Union. Retten fandt med føje, at Nestlé ikke havde godtgjort, at varemærket havde opnået fornødent særpræg ved brug i hele Den Europæiske Union og Mondelez ønsker ikke at anfægte denne afgørelse. Imidlertid kan Mondelez ikke acceptere, at Nestlé på noget tidspunkt har godtgjort opnåelse af fornødent særpræg for varer i 10 medlemsstater i Den Europæiske Union eller overhovedet. Retten begik en retlig fejl ved at anvende de forkerte retlige kriterier vedrørende hver af de pågældende medlemsstater, eftersom hverken genkendelse, tilskrivelse eller association er det samme som de relevante forbrugeres opfattelse af varemærket som angivelse af oprindelse som krævet i de kriterier, der er fastsat af Domstolen i sag C-215/14.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 6. marts 2017 — Administration des douanes et droits indirects og Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer) mod Hubert Clergeau, Jean-Luc Labrousse, Jean-Jacques Berthelley, Alain Bouchet, Jean-Pierre Dubois, Marcel Géry, Jean-Paul Matrat, Jean-Pierre Pazirot og Patrice Raillot

(Sag C-115/17)

(2017/C 178/06)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Administration des douanes et droits indirects og Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Sagsøgt: Hubert Clergeau, Jean-Luc Labrousse, Jean-Jacques Berthelley, Alain Bouchet, Jean-Pierre Dubois, Marcel Géry, Jean-Paul Matrat, Jean-Pierre Pazirot og Patrice Raillot

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 49 i charteret om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at den er til hinder for, at en person dømmes for uberettiget at have opnået eksportrestitutioner ved at have foretaget handlinger eller givet urigtige meddelelser vedrørende karakteren af de varer, for hvilke der blev ansøgt om restitutioner, selv om de varer, som den pågældende faktisk eksporterede, efter en efterfølgende ændring af reglerne blev berettigede til disse restitutioner?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hamburg (Tyskland) den 7. marts 2017 — Reinhard Nagel mod Swiss International Air Lines AG

(Sag C-116/17)

(2017/C 178/07)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Reinhard Nagel

Sagsøgt: Swiss International Air Lines AG

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan et luftfartsselskab altid foretage fradrag eller afhænger dette af, i hvilket omfang de nationale regler tillader fradraget, eller retten anser det for rimeligt?
- 2) Såfremt den nationale lovgivning er afgørende, eller retten skal træffe en skønsmæssig afgørelse: Skal kompensationen i henhold til forordningens ⁽¹⁾ artikel 7 alene dække gener og det tab af tid, som passagererne har lidt som følge af aflysningen, eller også økonomiske skader?

⁽¹⁾ Europa Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Sibiu (Rumænien) den 6. marts 2017 —
Liviu Petru Lupean og Oana Andreea Lupean mod OTP BAAK NYRT ved OTPBANK SA ved
Sucursala Sibiu OTP BAAK NYRT ved OTPBANK SA**

(Sag C-119/17)

(2017/C 178/08)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Sibiu

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Liviu Petru Lupean og Oana Andreea Lupean

Sagsøgt: OTP BAAK NYRT ved OTPBANK SA ved Sucursala Sibiu og OTP BAAK NYRT ved OTPBANK SA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 93/[1]3/EØF ⁽¹⁾ af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler, sammenholdt med »in dubio pro consumer«-princippet, der følger af artikel 5, stk. 1, andet punktum, i samme direktiv og Domstolens praksis, fortolkes således, at kontraktvilkårene i en banklåneaftale, hvorefter

låntageren er blevet bevilget et beløb udtrykt i en (udenlandsk) valuta og således har pligt til at tilbagebetale det i samme (udenlandske) valuta, men det fremgår af omstændighederne ved indgåelse og gennemførelsen af aftalen, at lånet reelt er blevet udbetalt i en helt anden valuta, og at kontopengene kun anvendes virtuelt og for beregningen;

hele risikoen for opskrivningen af den ydre og/eller indre værdi i de virtuelt anvendte kontopenge (udenlandsk valuta) overføres til låntageren (forbrugeren), selv om vedkommende har fået udbetalt lånet i andre betalingspenge, nemlig i den valuta, som reelt er blevet brugt;

den konkrete mekanisme til veksling af de virtuelt anvendte kontopenge ikke er klart beskrevet, så en oplyst forbruger på grundlag af klare og forståelige kriterier kan forudse, hvilke økonomiske følger aftalens indgåelse kan få for ham;

forbrugeren har pligt til i forbindelse med afdragene at betale beløb, som følger af differencen mellem afdrag beregnet i de kontopenge, som virtuelt er blevet tilbudt låntageren, og afdrag beregnet i de reelt brugte betalingspenge;

kan risikere at være urimelige?

- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, hvilke kriterier skal den nationale domstol da anvende for at vurdere, om denne urimelige karakter foreligger henset til de i det første spørgsmål beskrevne faktiske omstændigheder?
- 3) Kan de i det første spørgsmål beskrevne kontraktvilkår opfattes som værende uden for låneaftalens hovedgenstand?

(¹) Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95, s. 29).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vergabekammer Südbayern (Tyskland) den
10. marts 2017 — Vossloh Laeis GmbH mod Stadtwerke München GmbH**

(Sag C-124/17)

(2017/C 178/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Vergabekammer Südbayern

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vossloh Laeis GmbH

Sagsøgt: Stadtwerke München GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en bestemmelse i en medlemsstat, der opstiller som betingelse for, at en økonomisk aktør kan vise sin pålidelighed, at denne har gjort indgående rede for forholdene og omstændighederne i forbindelse med eventuelle skader som følge af overtrædelsen af straffeloven eller forsømmelsen gennem et aktivt samarbejde ikke blot med undersøgelsesmyndighederne, men også med den ordregivende myndighed, forenelig med bestemmelserne i artikel 80 i direktiv 2014/25/EU (¹), sammenholdt med artikel 57, stk. 6, andet afsnit, i direktiv 2014/24/EU (²)?
- 2) I tilfælde af, at spørgsmål 1.a) besvares benægtende: Skal artikel 57, stk. 6, andet afsnit, i direktiv 2014/24/EU i sammenhængen da fortolkes således, at den pågældende økonomiske aktør for at vise sin pålidelighed i det mindste er forpligtet til at opklare sagen over for den ordregivende myndighed i et sådant omfang, at denne kan bedømme, om de trufne konkrete foranstaltninger til at vise aktørens pålidelighed (tekniske, organisatoriske og personalemæssige foranstaltninger samt skadeskompensation) er egnede og tilstrækkelige?
- 3) For de i artikel 57, stk. 4, i direktiv 2014/24/EU regulerede fakultative udelukkelsesgrunde udgør den maksimale udelukkelsesperiode i henhold til artikel 57, stk. 7, i direktiv 2014/24/EU tre år fra datoen for den relevante hændelse. Skal den relevante hændelse forstås allerede som realiseringen af de i artikel 57, stk. 4, i direktiv 2014/24/EU anførte udelukkelsesgrunde, eller er det afgørende det tidspunkt, hvor den ordregivende myndighed har sikkert og holdbart kendskab til, at udelukkelsesgrunden foreligger?

- 4) Er det dermed i tilfælde af en realisering af udelukkelsesgrunden i artikel 5[7], stk. 4, litra d), i direktiv 2014/24/EU i form af en økonomisk aktørs deltagelse i et kartel ophøret af karteldeltagelsen eller myndighedens opnåelse af sikkert og holdbart kendskab til karteldeltagelsen, der er den relevante hændelse som omhandlet i artikel 5[7], stk. 7, i direktiv 2014/24/EU?

- ⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26.2.2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF EØS-relevant tekst (EUT L 94, s. 243).
- ⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26.2.2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94, s. 65).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgien)
den 20. marts 2017 — straffesag mod Van Gennip BVBA m.fl.**

(Sag C-137/17)

(2017/C 178/10)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Tiltalte i straffesagen

Van Gennip BVBA, Antonius Johannes Maria ten Velde, Original BVBA og Antonius Cornelius Ignatius Maria van der Schoot

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal de følgende overtrædelser af den belgiske lovgivning om pyrotekniske artikler kvalificeres som »alvorlige overtrædelser« som omhandlet i artikel 45 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/29/EU ⁽¹⁾ af 12. juni 2013 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af pyrotekniske artikler på markedet:
- a) Salg af pyrotekniske artikler i en mængde af 2,666 kg pyrotekniske tændladninger, hvilket udgør en tilsidesættelse af artikel 265, nr. 7, og artikel 257 i kongelig bekendtgørelse af 23. september 1958 om fremstilling, oplagring, besiddelse af, salg, transport og brug af sprængstoffer, som forbyder salg af pyrotekniske artikler i en mængde, der overstiger 1 kg pyrotekniske tændladninger, såfremt forbrugeren ikke har en personlig administrativ tilladelse til at besidde en større mængde af pyrotekniske artikler
- b) overskridelse af den fastsatte oplagringsgrænse og tilsidesættelse af de i en regional fyrværkeribevilling fastsatte opbevaringssteder, selv om der allerede forelå en regional miljøbevilling til oplagring af de faktisk konstaterede større mængder på de pågældende steder
- c) meget midlertidig oplagring af en ganske ringe mængde pyrotekniske artikler på forskellige, ikke specielt til oplagring godkendte steder på en grund med tilhørende bygninger, tilhørende en detailhandel med fyrværkeriartikler, der har såvel en føderal fyrværkeritilladelse som en regional miljøbevilling?
- 2) Er princippet om de frie varebevægelser for så vidt angår pyrotekniske artikler som omhandlet i artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/23/EF ⁽²⁾ af 23. maj 2007 om markedsføring af pyrotekniske artikler (nu artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/29/EU af 12. juni 2013 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af pyrotekniske artikler på markedet), efter omstændighederne sammenholdt med artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked, til hinder for en national ordning, der hvad angår oplagssteder for pyrotekniske artikler, der er i overensstemmelse med direktivet, opstiller det dobbelte krav til detailhandelen, at den pågældende handlende skal have dels en tilladelse i henhold til lovgivningen om fremstilling, oplagring, besiddelse af, salg, transport og brug af sprængstoffer, dels en tilladelse i henhold til miljølovgivningens regler om forstyrrende anlæg, selv om begge tilladelsesordninger i det væsentlige tjener samme formål (forebyggelse af sikkerhedsrisici), og en af disse to tilladelsesordninger (in casu ordningen vedrørende sprængstoffer) fastsætter en (meget) lav øvre grænse for oplagring af festfyrværkeri (50 kg pyrotekniske tændladninger, dvs. i det aktive stof)?

- 3) Er princippet om de frie varebevægelser for så vidt angår pyrotekniske artikler som omhandlet i artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/29/EU af 12. juni 2013 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af pyrotekniske artikler på markedet og artikel 6, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/23/EF af 23. maj 2007 om markedsføring af pyrotekniske artikler (efter omstændighederne sammenholdt med artikel 34, 35 og 36 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde) og i forbindelse med proportionalitetsprincippet til hinder for en national ordning, hvorefter forbrugere ikke må besidde eller anvende festfyrværkeri, idet det er forbudt at sælge festfyrværkeri til forbrugere (fyrværkeri i kategori 2 og 3 som omhandlet i direktiv 2007/23/EF), når dette indeholder mere end 1 kg pyrotekniske tændladninger?

⁽¹⁾ EUT 2013, L 178, s. 27.

⁽²⁾ EUT 2007, L 154, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court of the United Kingdom (Det Forenede Kongerige) den 27. marts 2017 — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs mod Volkswagen Financial Services (UK) Ltd

(Sag C-153/17)

(2017/C 178/11)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court of the United Kingdom

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Sagsøgt: Volkswagen Financial Services (UK) Ltd

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Hvis de overordnede generalomkostninger, der kan henføres til afbetalingskøbstransaktioner (som består af afgiftsfritagede finansieringsydelse og afgiftspligtige leveringer af biler), kun er blevet indregnet i prisen på den afgiftspligtiges afgiftsfritagede finansieringsydelse, har den afgiftspligtige da ret til at fradrage noget af den indgående afgift på disse omkostninger?
- 2) Hvad er den korrekte fortolkning af præmis 31 i sag C-98/98, Midland Bank, og nærmere bestemt udtalelsen om, at omkostningerne ved disse tjenesteydelser »indgår i den afgiftspligtiges generalomkostninger og er dermed elementer i prisen for en virksomheds produkter«?

Herunder:

- a) Skal denne passage fortolkes således, at en medlemsstat altid skal henføre en vis indgående afgift til hver levering ved en særlig metode vedtaget i henhold til direktivets artikel 173, stk. 2, litra c) ⁽¹⁾?
- b) Er dette tilfældet, selv hvis det fremgår af de faktiske omstændigheder, at generalomkostningerne ikke er indregnet i prisen på de afgiftspligtige leveringer foretaget af virksomheden?
- 3) Indebærer det forhold, at generalomkostningerne faktisk er blevet lagt til grund, i det mindste i et vist omfang, i forbindelse med den afgiftspligtige levering af biler,
 - a) at en vis del af den indgående afgift på disse omkostninger er fradragsberettiget?
 - b) Er dette tilfældet, selv hvis det fremgår af de faktiske omstændigheder, at generalomkostningerne ikke er indregnet i prisen på de afgiftspligtige leveringer af biler?

- 4) Kan det i princippet være lovligt at se bort fra de afgiftspligtige leveringer af biler (eller værdien af dem) med henblik på at opnå en særlig metode i henhold til direktivets artikel 173, stk. 2, litra c)?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Belgien) den 1. marts 2017 — Raoul Thybaut, Johnny De Coster og Frédéric Romain mod Région wallonne

(Sag C-160/17)

(2017/C 178/12)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Raoul Thybaut, Johnny De Coster og Frédéric Romain

Sagsøgt: Région wallonne

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 2, litra a), i direktiv 2001/42/EF om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet (¹) fortolkes således, at begrebet planer eller programmer omfatter et perimetre, der er fastsat i en lovbestemmelse og vedtaget af en regional myndighed:

- som alene har til formål at fastsætte omkredsen af en geografisk zone, hvori der kan gennemføres et byplanlægningsprojekt, idet det forudsættes, at dette projekt, som skal forfølge et bestemt formål — i det foreliggende tilfælde vedrøre ændring og udvikling af bymæssige funktioner og som kræver opførelse, ændring, udvidelse og nedlæggelse af veje eller overbygninger over veje på jord eller offentlige områder — danner grundlag for vedtagelsen af perimetret, som således medfører accept af princippet for projektet, men at projektet endvidere skal være genstand for en tilladelse, som kræver en vurdering af indvirkningerne; og
- som processuelt set bevirker, at ansøgninger om tilladelse til handlinger eller arbejder inden for dette perimetre er omfattet af en fravigelsesprocedure, idet de bymæssige krav, der fandt anvendelse på de pågældende jorder inden vedtagelsen af perimetret, fortsat finder anvendelse, men således at retten til denne procedure kan gøre det muligt lettere at opnå en fravigelse af disse krav;
- og som er omfattet af en formodning for, at ekspropriationer, der sker i forbindelse med den hertil vedlagte ekspropriationsplan, sker i offentlighedens interesse?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27.6.2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet (EFT L 197, s. 30).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court (Irland) den 3. april 2017 — Edel Grace og Peter Sweetman mod An Bord Pleanala

(Sag C-164/17)

(2017/C 178/13)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Edel Grace og Peter Sweetman

Sagsøgt: An Bord Pleanála

Præjudicielt/Præjudicielle spørgsmål

Når

- (a) en beskyttet lokalitet har som sit væsentligste formål at være levested for en bestemt art
 - (b) beskaffenheden af det levested, som er gunstigt for denne art, betyder, at den del af lokaliteten, som er gunstig, nødvendigvis vil ændre sig med tiden, og
 - (c) der som en del af et foreslået byggeri skal udarbejdes en forvaltningsplan for lokaliteten som helhed (herunder ændringer i forvaltningen af de dele af lokaliteten, som ikke påvirkes direkte af selve byggeriet), som er udarbejdet for på ethvert tidspunkt at sikre, at den del af lokaliteten, der er egnet som levested, ikke begrænses eller endog kan øges, men
 - (d) en del af lokaliteten i byggeprojektets levetid ikke vil være et egnet levested,
- kan sådanne foranstaltninger, der er beskrevet i (c), da på behørig vis anses for afhjælpende?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court (Irland) den 3. april 2017 —
Volkmar Klohn mod An Bord Pleanála**

(Sag C-167/17)

(2017/C 178/14)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Volkmar Klohn

Sagsøgt: An Bord Pleanála

Præjudicielt/Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan bestemmelserne vedrørende »ikke uoverkommeligt dyre« i artikel 10a i direktivet om offentlig deltagelse potentielt finde anvendelse i en sag som den foreliggende, hvor den byggetilladelse, der er anfægtet i sagen, blev indrømmet inden gennemførelsesdatoen for dette direktiv, og hvor sagen vedrørende den relevante byggetilladelse også var blevet iværksat inden denne dato? Finder bestemmelserne vedrørende »ikke uoverkommeligt dyre« i artikel 10a i direktivet om offentlig deltagelse da potentielt anvendelse på alle omkostninger, der er opstået under sagen, eller kun på omkostninger, der er opstået efter gennemførelsesdatoen?
- 2) Har en national domstol, som har skønsbeføjelser med hensyn til at tilpligte en tabende part til at betale sagens omkostninger, hvis den pågældende medlemsstat ikke har vedtaget en specifik retsakt til gennemførelse af artikel 10a i direktivet om offentlig deltagelse, når den træffer en afgørelse om at pålægge sagsomkostninger i sager, der er omfattet af denne bestemmelse, pligt til at sikre, at den pågældende afgørelse ikke gør sagen »uoverkommeligt dyr«, enten fordi de omhandlede bestemmelser har direkte virkning, eller fordi den berørte medlemsstats domstol har pligt til at fortolke det nationale procesreglement på en sådan måde, at det i videst muligt omfang er i overensstemmelse med formålene med artikel 10a
- 3) Når en afgørelse om at pålægge omkostninger ikke indeholder nogen begrænsninger og i henhold til national ret må anses for endelig, da der ikke foreligger en klage, kræves det da i henhold til EU-retten, at:
 - a) en taxing master, som ifølge national ret er pålagt opgaven med at fastsætte den vindende parts rimelige sagsomkostninger, eller

b) en domstol, der skal prøve en sådan afgørelse truffet af en taxing master, alligevel forpligtes til at fravige ellers gældende bestemmelser i den nationale lovgivning og fastsætter de sagsomkostninger, der skal pålægges, på en sådan måde, at de pålagte omkostninger ikke gør sagen uoverkommeligt dyr?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 6. april 2017 —
X mod Belastingdienst/Toeslagen**

(Sag C-175/17)

(2017/C 178/15)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X

Sagsøgt: Belastingdienst/Toeslagen

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (EUT 2008, L 348, tilbagesendelsesdirektivet), sammenholdt med artikel 4, 18, 19, stk. 2, og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at EU-retten bindende foreskriver, at retsmidlet appel, såfremt dette efter national ret kan anvendes i sager til anfægtelse af en afgørelse om tilbagesendelse som omhandlet i artikel 3, stk. 4, i direktiv 2008/115/EF, automatisk har opsættende virkning, når tredjelandsstatsborgeren gør gældende, at gennemførelsen af afgørelsen om tilbagesendelse vil føre til en alvorlig risiko for krænkelse af princippet om non-refoulement? Med andre ord, skal udvisningen af den pågældende tredjelandsstatsborger i et sådant tilfælde stilles i bero, så længe appelfristen løber, eller, såfremt der er iværksat appel, indtil appelsagen er afgjort, uden at tredjelandsstatsborgeren skal indgive en særskilt begæring herom?
 - 2) Skal artikel 39 i Rådets direktiv 2005/85/EF af 1. december 2005 om minimumsstandarder for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne (EUT 2005, L 326, proceduredirektivet), sammenholdt med artikel 4, 18, 19, stk. 2, og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at EU-retten bindende foreskriver, at retsmidlet appel, såfremt dette efter national ret kan anvendes i sager om afslag på en asylansøgning som omhandlet i artikel 2 i direktiv 2005/85/EF, automatisk har opsættende virkning? Med andre ord, skal udvisningen af den pågældende asylansøger i et sådant tilfælde stilles i bero, så længe appelfristen løber, eller, såfremt der er iværksat appel, indtil appelsagen er afgjort, uden at den pågældende asylansøger skal indgive en særskilt begæring herom?
-

RET TEN

Rettens dom af 24. april 2017 — HF mod Parlament

(Sag T-570/16) ⁽¹⁾

(Personalesag — kontraktansat til varetagelse af hjælpefunktioner — vedtægtens artikel 24 — ansøgning om bistand — vedtægtens artikel 12a — psykisk chikane — vedtægtens artikel 90, stk. 1 — vedtægtsbestemt svarfrist på fire måneder — ansættelsesmyndighedens afgørelse om at indlede en administrativ undersøgelse — ingen stillingtagen fra ansættelsesmyndighedens side inden for den vedtægtsbestemte svarfrist vedrørende realiteten af den påståede psykiske chikane — begrebet stiltiende afvisning af ansøgningen om bistand — ikke-eksisterende retsakt — afvisning)

(2017/C 178/16)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: HF (ved advokat A. Tymen)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved E. Taneva og M. Ecker, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål baseret på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af en stiltiende afgørelse fra Parlamentets ansættelsesmyndighed, angiveligt truffet den 11. april 2015, om afvisning af den ansøgning om bistand, som sagsøgeren indgav den 11. december 2014, dels om erstatning af det tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) Europa-Parlamentet bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de af HF afholdte omkostninger.
- 3) HF bærer halvdelen af sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 27 af 25.1.2016 (sag oprindeligt registreret ved Retten for EU-Personalesager under sagsnr. F-142/15 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Rettens dom af 24. april 2017 — HF mod Parlamentet

(Sag T-584/16) ⁽¹⁾

(Personalesag — kontraktansatte til varetagelse af hjælpefunktioner — artikel 3b i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte — flere på hinanden følgende ansættelser som kontraktansat — tidsbegrænsede kontrakter — afgørelse om ikke-forlængelse — magtfordrejning — ansøgning om bistand — ret til kontradiktion — ansvar uden for kontraktforhold)

(2017/C 178/17)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: HF (ved advokat A. Tymen)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved L. Deneys og S. Alves, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål baseret på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af Parlamentets afgørelse om ikke at forlænge sagsøgerens kontrakt som kontraktansat til varetagelse af hjælpefunktioner, dels om erstatning for det tab, sagsøgeren angiveligt har lidt navnlig som følge af denne afgørelse.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) HF betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 165 af 10.5.2016 (sag oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnr. F-14/16 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Rettens kendelse af 17. marts 2017 — Deutsche Post mod Kommissionen

(Sag T-152/12) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — postsektoren — støtte ydet Deutsche Post af de tyske myndigheder — prisstigning på frimærker kombineret med tilskud med henblik på at dække udgifter til pensioner til ansatte, der har status af tjenestemænd — afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked — uformødent at træffe afgørelse)

(2017/C 178/18)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Deutsche Post AG (Bonn, Tyskland) (ved advokaterne J. Sedemund, T. Lübbig og M. Klasse)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved D. Grespan, T. Maxian Rusche og R. Sauer, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: UPS Europe NV/SA (Bruxelles, Belgien) og United Parcel Service Deutschland Inc. & Co. OHG (Neuss, Tyskland) (først ved advokaterne E. Henny og T. Ottervanger, derefter ved advokat T. Ottervanger)

Sagens genstand

Påstand i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af artikel 1 og 4-6 i Kommissionens afgørelse 2012/636/EU af 25. januar 2012 om Tysklands foranstaltning C 36/07 (ex NN 25/07) til fordel for Deutsche Post AG (EUT 2012, L 289, s. 1).

Konklusion

- 1) Det er uformødent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne sagsomkostninger og betaler de af Deutsche Post AG afholdte sagsomkostninger.
- 3) UPS Europe og United Parcel Service Deutschland bærer deres egne sagsomkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 165 af 9.6.2012.

Rettens kendelse af 28. marts 2017 — LG Electronics mod EUIPO — Cyrus Wellness Consulting (VIEWTY SMART)

(Sag T-488/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — tilbagetagelse af registreringsansøgningen — uforment at træffe afgørelse)

(2017/C 178/19)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: LG Electronics, Inc. (Seoul, Republikken Korea) (ved advokat M. Graf)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Cyrus Wellness Consulting GmbH (Berlin, Tyskland) (ved advokaterne A. Wulff og U. Hildebrandt)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 11. juni 2015 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1734/2014-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Cyrus Wellness Consulting GmbH og LG Electronics, Inc.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) LG Electronics, Inc. bærer sine egne omkostninger og betaler de af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Cyrus Wellness Consulting GmbH afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 337 af 12.10.2015.

Rettens kendelse af 28. marts 2017 — LG Electronics mod EUIPO — Cyrus Wellness Consulting (VIEWTY SNAP)

(Sag T-489/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — tilbagetagelse af registreringsansøgningen — uforment at træffe afgørelse)

(2017/C 178/20)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: LG Electronics, Inc. (Seoul, Republikken Korea) (ved advokat M. Graf)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Cyrus Wellness Consulting GmbH (Berlin, Tyskland) (ved advokaterne A. Wulff og U. Hildebrandt)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 12. juni 2015 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1938/2014-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Cyrus Wellness Consulting GmbH og LG Electronics, Inc.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.

- 2) LG Electronics, Inc. bærer sine egne omkostninger og betaler de af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Cyrus Wellness Consulting GmbH afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 337 af 12.10.2015.

Rettens kendelse af 28. marts 2017 — LG Electronics mod EUIPO — Cyrus Wellness Consulting (Viewty)

(Sag T-498/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — tilbagetagelse af registreringsansøgningen — uforment at træffe afgørelse)

(2017/C 178/21)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: LG Electronics, Inc. (Seoul, Republikken Korea) (ved advokat M. Graf)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Cyrus Wellness Consulting GmbH (Berlin, Tyskland) (ved advokaterne A. Wulff og U. Hildebrandt)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 15. juni 2015 af Andet Appelkammer ved EUIPO (forenede sager R 1935/2014-2 og R 1563/2014-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Cyrus Wellness Consulting GmbH og LG Electronics, Inc.

Konklusion

1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.

2) LG Electronics, Inc. bærer sine egne omkostninger og betaler de af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Cyrus Wellness Consulting GmbH afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 337 af 12.10.2015.

Rettens kendelse af 28. marts 2017 — LG Electronics mod EUIPO — Cyrus Wellness Consulting (VIEWTY SMILE)

(Sag T-499/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — tilbagetagelse af registreringsansøgningen — uforment at træffe afgørelse)

(2017/C 178/22)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: LG Electronics, Inc. (Seoul, Republikken Korea) (ved advokat M. Graf)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Cyrus Wellness Consulting GmbH (Berlin, Tyskland) (ved advokaterne A. Wulff og U. Hildebrandt)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 11. juni 2015 af Andet Appellkammer ved EUIPO (forenede sager R 1565/2014-2 og R 1939/2014-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Cyrus Wellness Consulting GmbH og LG Electronics, Inc.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) LG Electronics, Inc. bærer sine egne omkostninger og betaler de af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Cyrus Wellness Consulting GmbH afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 354 af 26.10.2015.

Rettens kendelse af 28. marts 2017 — LG Electronics mod EUIPO — Cyrus Wellness Consulting (VIEWTY PRO)

(Sag T-500/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — tilbagetagelse af registreringsansøgningen — uforment at træffe afgørelse)

(2017/C 178/23)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: LG Electronics, Inc. (Seoul, Republiken Korea) (ved advokat M. Graf)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appellkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Cyrus Wellness Consulting GmbH (Berlin, Tyskland) (ved advokaterne A. Wulff og U. Hildebrandt)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 11. juni 2015 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 1940/2014-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Cyrus Wellness Consulting GmbH og LG Electronics, Inc.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) LG Electronics, Inc. bærer sine egne omkostninger og betaler de af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Cyrus Wellness Consulting GmbH afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 354 af 26.10.2015.

Rettens kendelse af 28. marts 2017 — LG Electronics mod EUIPO — Cyrus Wellness Consulting (Viewty GT)

(Sag T-534/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — tilbagetagelse af registreringsansøgningen — uforment at træffe afgørelse)

(2017/C 178/24)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: LG Electronics, Inc. (Seoul, Republiken Korea) (ved advokat M. Graf)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Cyrus Wellness Consulting GmbH (Berlin, Tyskland) (ved advokaterne A. Wulff og U. Hildebrandt)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 12. juni 2015 af Andet Appellkammer ved EUIPO (forenede sager R 1937/2014-2 og R 1564/2014-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Cyrus Wellness Consulting GmbH og LG Electronics, Inc.

Konklusion

- 1) Det er uforholdende at træffe afgørelse i sagen.
- 2) LG Electronics, Inc. bærer sine egne omkostninger og betaler de af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Cyrus Wellness Consulting GmbH afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 371 af 9.11.2015.

Rettens kendelse af 27. marts 2017 — Frank mod Kommissionen

(Sag T-603/15) ⁽¹⁾

(Annulatioonsøgsmål — rammeprogrammet for forskning og innovation Horisont 2020 — indkaldelser af ansøgninger og relaterede aktiviteter i forbindelse med Det Europæiske Forskningsråds arbejdsprogram for 2015 — ERCEA's afgørelse om ikke at antage sagsøgerens forslag — Kommissionens stiltiende afgørelse om afslag på den administrative klage over ERCEA's afgørelse — fejlagtig angivelse af sagsøgte — afvisning)

(2017/C 178/25)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Regine Frank (Bonn, Tyskland) (først ved advokat W. Trautner, derefter ved advokaterne E. Niitväli og M. Reysen, dernæst ved advokaterne E. Niitväli, M. Reysen og S. Wachs, og endelig ved advokat S. Conrad)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal og B. Conte, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af afgørelsen truffet af Forvaltningsorganet for Det Europæiske Forskningsråd (ERCEA) den 5. juni 2015 i forbindelse med programmet »ERC starting grant«, hvorefter sagsøgerens forslag nr. 680151 ikke var genstand for en positiv vurdering i forbindelse med den første etape og ikke blev antaget til efterprøvelsen i anden etape, og af Kommissionens stiltiende afgørelse om afslag på den administrative klage indgivet af sagsøgeren i henhold til artikel 22, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 58/2003 af 19. december 2002 om vedtægterne for de forvaltningsorganer, der skal administrere opgaver i forbindelse med EF-programmer (EFT 2003, L 11, s. 1).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Regine Frank og Europa-Kommissionen bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 48 af 8.2.2016.

Rettens kendelse af 6. april 2017 — Klausner Holz Niedersachsen mod Kommissionen(Sag T-101/16) ⁽¹⁾

(Passivitetssøgsmål — statsstøtte — levering af træ — foreløbig undersøgelse af en påstået statsstøtte indrømmet af de tyske myndigheder i form af aftaler om levering af træ — Kommissionens manglende stillingtagen inden for en rimelig frist — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2017/C 178/26)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Klausner Holz Niedersachsen GmbH (Saalburg Ebersdorf, Tyskland) (ved advokaterne D. Reich, C. Hipp og T. Ilgner)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn og T. Maxian Rusche, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 265 TEUF om, at det fastslås, at Kommissionen retsstridigt undlod inden for en rimelig frist at træffe afgørelse inden for rammerne af en foreløbig undersøgelse af en påstået statsstøtte indrømmet af de tyske myndigheder til fordel for sagsøgeren i form af aftaler om levering af træ.

Konklusion

- 1) Søgsmålet afvises.
- 2) Klausner Holz Niedersachsen GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 145 af 25.4.2016.

Rettens kendelse af 20. marts 2017 — Kohrener Landmolkerei og DHG mod Kommissionen(Sag T-199/16) ⁽¹⁾

(Annulationssøgsmål — ordning for garanterede traditionelle specialiteter — forordning (EU) nr. 1151/2012 — gennemførelsesforordning (EU) nr. 2016/304 — frist for de kompetente myndigheders fremsendelse af meddelelsen om indsigelse til Kommissionen — søgsmål, der er åbenbart ugrundet)

(2017/C 178/27)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Kohrener Landmolkerei GmbH (Penig, Tyskland) og DHG Deutsche Heumilchgesellschaft mbH (Frohburg, Tyskland) (ved advokat A. Wagner)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved D. Triantafyllou, J. Guillem Carrau og J. Herkommer, derefter ved D. Triantafyllou og J. Herkommer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand nedlagt i henhold til 263 TEUF om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/304 af 2. marts 2016 om registrering af en betegnelse i registret over garanterede traditionelle specialiteter (Heumilch/Haymilk/Latte fieno/Lait de foin/Leche de heno (GTS)

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes, idet søgsmålet er åbenbart ugrundet.
- 2) Kohrener Landmolkerei og DHG Deutsche Heumilchgesellschaft mbH bærer deres egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 232 af 27.6.2016.

Rettens kendelse af 6. april 2017 — Brancheforeningen for Regulerkraft i Danmark mod Kommissionen

(Sag T-203/16) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — klage — passivitetssøgsmål — Kommissionens stillingtagen, der afbryder passiviteten — ikke anledning til at træffe afgørelse)

(2017/C 178/28)

Processprog: dansk

Parter

Sagsøger: Brancheforeningen for Regulerkraft i Danmark (Ikast, Danmark) (ved advokat N. Gade)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved D. Recchia og S. Maaløe, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 265 TEUF med påstand om, at det fastslås, at Kommissionen retsstridigt har undladt at overholde fristerne for varigheden af den indledende undersøgelsesprocedure vedrørende statsstøtte og, efter at den formelle procedure er blevet indledt, retsstridigt har undladt at træffe afgørelse vedrørende den af sagsøgeren indgivne klage over statsstøtte.

Konklusion

- 1) Der er ikke længere anledning til at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Brancheforeningen for Regulerkraft i Danmark og Europa-Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 232 af 27.6.2016.

Rettens kendelse af 27. marts 2017 — Palos Caravina mod CdT

(Sag T-725/16) ⁽¹⁾

(Personalesag — midlertidigt ansatte — tjenestemænd — ansættelse — fremsendelse af oplysninger vedrørende udnævnelse af en tredje person — vedtægtens artikel 25, stk. 3 — uforment at træffe afgørelse)

(2017/C 178/29)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Maria José Palos Caravina (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokaterne A. Salerno og P. Singer)

Sagsøgt: Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer (CdT) (ved M. Garnier og J. Rikkert, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål baseret på artikel 270 TEUF med påstand om annullation dels af CdT's afgørelse af 23. december 2015 om afslag på til sagsøgeren at fremsende oplysninger vedrørende udnævnelse af en tredje person, dels af CdT's afgørelse af 5. juli 2016 om afslag på sagsøgerens klage over dette afslag.

Konklusion

- 1) Det er ufornuddent at træffe afgørelse i denne sag.
- 2) Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer (CdT) bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Maria José Palos Caravina.

(¹) EUT C 462 af 12.12.2016.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 23. marts 2017 — Ungarn mod Kommissionen

(Sag T-20/17 R)

(Særlige rettergangsformer — statsstøtte — ungarsk afgift på den omsætning, der er forbundet med reklamer — afgørelse, der erklærer en støtte uforenelig med det indre marked og kræver tilbagesøgning heraf — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)

(2017/C 178/30)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: Ungarn (ved M. Fehér, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved V. Bottka og P.-J. Loewenthal, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring indgivet på grundlag af artikel 278 TEUF og 279 TEUF, der vedrører udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens afgørelse C(2016) 6929 final af 4. november 2016 vedrørende foranstaltning SA.39235 (2015/C) (ex 2015/NN) iværksat af Ungarn vedrørende afgifter på reklameindtægter.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 6. april 2017 — Le Pen mod Parlamentet

(Sag T-86/17 R)

(Særlige rettergangsformer — medlem af Europa-Parlamentet — tilbagesøgning ved modregning af godtgørelser udbetalt i form af refusion af udgifter til parlamentarisk assistance — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)

(2017/C 178/31)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Marion Anne Perrine Le Pen (Saint Cloud, Frankrig) (ved advokaterne M. Ceccaldi og J.-P. Le Moigne)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved G. Corstens og S. Seyr, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring i henhold til artikel 278 TEUF og artikel 279 TEUF om udsættelse af gennemførelsen af Europa-Parlamentets generalsekretærs afgørelse af 5. december 2016, hvori det konstateres, at et beløb på 298 497,87 EUR fejlagtigt var blevet udbetalt til sagsøgeren og skulle tilbageføres hos denne, samt af debetnota 2016-1560 af 6. december 2016, som følger af denne afgørelse.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 23. marts 2017 — Kibelisa mod Rådet

(Sag T-139/17 R)

(Særlige rettergangsformer — restriktive foranstaltninger — Den Demokratiske Republik Congo —
begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)

(2017/C 178/32)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Roger Kibelisa (Kinshasa, Den Demokratiske Republik Congo) (ved advokaterne O. Okito og A. Ouannès)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagens genstand

Begæring indgivet på grundlag af artikel 278 TEUF og 279 TEUF om udsættelse af gennemførelsen af Rådets forordning (EU) 2016/2230 af 12. december 2016 om ændring af forordning (EF) nr. 1183/2005 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod personer, der bryder våbenembargoen over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2016, L 336 I, s. 1).

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 23. marts 2017 — Kampete mod Rådet

(Sag T-140/17 R)

(Særlige rettergangsformer — restriktive foranstaltninger — Den Demokratiske Republik Congo —
begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)

(2017/C 178/33)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Ilunga Kampete (Kinshasa, Den Demokratiske Republik Congo) (ved advokaterne O. Okito og A. Ouannès)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagens genstand

Begæring indgivet på grundlag af artikel 278 TEUF og 279 TEUF om udsættelse af gennemførelsen af Rådets forordning (EU) 2016/2230 af 12. december 2016 om ændring af forordning (EF) nr. 1183/2005 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod personer, der bryder våbenembargoen over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2016, L 336 I, s. 1).

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 23. marts 2017 — Amisi Kumba mod Rådet

(Sag T-141/17 R)

**(Særlige rettergangsformer — restriktive foranstaltninger — Den Demokratiske Republik Congo —
begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)**

(2017/C 178/34)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Gabriel Amisi Kumba (Kasa-Vubu, Den Demokratiske Republik Congo) (ved advokaterne O. Okito og A. Ouannès)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagens genstand

Begæring indgivet på grundlag af artikel 278 TEUF og 279 TEUF om udsættelse af gennemførelsen af Rådets forordning (EU) 2016/2230 af 12. december 2016 om ændring af forordning (EF) nr. 1183/2005 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod personer, der bryder våbenembargoen over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2016, L 336 I, s. 1).

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 23. marts 2017 — Kaimbi mod Rådet

(Sag T-142/17 R)

**(Særlige rettergangsformer — restriktive foranstaltninger — Den Demokratiske Republik Congo —
begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)**

(2017/C 178/35)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Delphin Kaimbi (Kinshasa, Den Demokratiske Republik Congo) (ved advokaterne O. Okito og A. Ouannès)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagens genstand

Begæring indgivet på grundlag af artikel 278 TEUF og 279 TEUF vedrørende udsættelse af gennemførelse af Rådets forordning (EU) 2016/2230 af 12. december 2016 om ændring af forordning (EF) nr. 1183/2005 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod personer, der bryder våbenembargoen over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2016, L 336, s. 1).

Konklusion

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
- 2) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 23. marts 2017 — Ilunga Luyoyo mod Rådet

(Sag T-143/17 R)

*(Særlige rettergangsformer — restriktive foranstaltninger — Den Demokratiske Republik Congo —
begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)*

(2017/C 178/36)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Ferdinand Ilunga Luyoyo (Kasa-Vubu, Den Demokratiske Republik Congo) (ved advokaterne O. Okito og A. Ouannès)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagens genstand

Begæring indgivet på grundlag af artikel 278 TEUF og 279 TEUF vedrørende udsættelse af gennemførelse af Rådets forordning (EU) 2016/2230 af 12. december 2016 om ændring af forordning (EF) nr. 1183/2005 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod personer, der bryder våbenembargoen over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2016, L 336, s. 1).

Konklusion

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
- 2) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 23. marts 2017 — Numbi mod Rådet

(Sag T-144/17 R)

*(Særlige rettergangsformer — restriktive foranstaltninger — Den Demokratiske Republik Congo —
begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)*

(2017/C 178/37)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: John Numbi (Kinshasa, Den Demokratiske Republik Congo) (ved advokaterne O. Okito og A. Ouannès)

Sagsøgt: Rådet for De Europæiske Union

Sagens genstand

Begæring indgivet på grundlag af artikel 278 TEUF og 279 TEUF vedrørende udsættelse af gennemførelse af Rådets forordning (EU) 2016/2230 af 12. december 2016 om ændring af forordning (EF) nr. 1183/2005 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod personer, der bryder våbenembargoen over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2016, L 336, s. 1).

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 23. marts 2017 — Kanyama mod Rådet

(Sag T-145/17 R)

**(Særlige rettergangsformer — restriktive foranstaltninger — Den Demokratiske Republik Congo —
begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)**

(2017/C 178/38)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Célestin Kanyama (Gombe, Den Demokratiske Republik Congo) (ved advokaterne O. Okito og A. Ouannès)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagens genstand

Begæring indgivet på grundlag af artikel 278 TEUF og 279 TEUF vedrørende udsættelse af gennemførelse af Rådets forordning (EU) 2016/2230 af 12. december 2016 om ændring af forordning (EF) nr. 1183/2005 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod personer, der bryder våbenembargoen over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2016, L 336, s. 1).

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 24. marts 2017 — RV mod Kommissionen

(Sag T-167/17 R)

**(Særlige rettergangsformer — personalesag — tvungen orlov og pensionering — begæring om udsættelse
af gennemførelse — ingen uopsættelighed)**

(2017/C 178/39)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: RV (ved advokaterne J.-N. Louis og N. de Montigny)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Berscheid og D. Martin, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 278 TEUF og artikel 279 TEUF med påstand om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens afgørelse af 21. december 2016 om at sende sagsøgeren på orlov i tjenestens interesse og om at pensionere ham uden ansøgning pr. 1. april 2017.

Konklusion

- 1) *Begæringen om udsættelse af gennemførelse tages ikke til følge.*
- 2) *Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.*

Sag anlagt den 27. marts 2017 — Boehringer Ingelheim International mod Kommissionen

(Sag T-191/17)

(2017/C 178/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Boehringer Ingelheim International GmbH (Ingelheim am Rhein, Tyskland) (ved advokat C. Schoonderbeek)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2017)379(final) af 19. januar 2017 annulleres.
- Det fastslås, at virkningerne af denne gennemførelsesafgørelse fra Kommissionen forbliver i kraft, indtil Europa-Kommissionen har vedtaget en ny afgørelse.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at Kommissionens afgørelse af 19. januar 2017 udgør en tilsidesættelse af artikel 12, stk. 1, i forordning (EF) nr. 726/2004, sammenholdt med artikel 11 i direktiv 2001/83/EF og Notice to applicants.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at Kommissionens afgørelse af 19. januar 2017 ikke er i overensstemmelse med anvendelsen af de relevante bestemmelser og retningslinjer samt den lovgivningsmæssige praksis i andre sager og derfor udgør en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling og medfører en fordrejning af konkurrencevilkårene.

Sag anlagt den 24. marts 2017 — RZ mod EØSU og Regionsudvalget

(Sag T-192/17)

(2017/C 178/41)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: RZ (ved advokat M. A. Lucas)

Sagsøgte: Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) og Regionsudvalget

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgeren gives aktindsigt i sagsakterne i retssagen i sag [fortroligt] ⁽¹⁾ vedrørende det i sagen indgåede forlig og gives tilladelse til at indgive bemærkninger herom.
- Annulation af den fælles afgørelse truffet af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) og Regionsudvalget om at omplacere [fortroligt] til direktoratet for oversættelse som følge af aftalen herom indgået mellem den 14. januar og den 4. februar 2016, for så vidt som denne aftale både fastsatte denne omplacering og at [den berørte] ville beholde sine arbejdsopgaver [fortroligt].
- Annulation af afgørelsen om omplacering af [fortroligt] til direktoratet for oversættelse, i vidt omfang med bevarelse af dennes arbejdsopgaver [fortroligt], truffet den 11. maj 2016 af Regionsudvalget som følge af denne aftale.
- Annulation af afgørelserne af 13. december 2016 fra generalsekretæren for Regionsudvalget og af 19. december 2016 fra generalsekretæren for EØSU, for så vidt som disse bekræfter de instrukser, der blev givet til sagsøgeren den 30. juni af direktoratet for oversættelse med henblik på gennemførelse af afgørelsen af 11. maj 2016 fra Regionsudvalget.
- EØSU og Regionsudvalget tilpligtes in solidum at betale sagsøgeren et beløb på 25 000 EUR, opgjort foreløbigt og efter ret og billighed, i erstatning for belastningen af hans faglige omdømme, autoritet og helbred som følge af de anfægtede afgørelser.
- EØSU og Regionsudvalget tilpligtes in solidum at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

1. Første anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 41, stk. 1 og 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og af vedtægtens artikel 25, stk. 2, for så vidt som sagsøgeren ikke blev hørt inden der mellem EØSU og Regionsudvalget blev truffet afgørelse om omplacering af en tjenestemand, og/eller for så vidt som afgørelsen truffet af Regionsudvalget til gennemførelse af denne aftale ikke øjeblikkeligt og skriftligt blev meddelt sagsøgeren, idet aftalens begrundelse ikke blev oplyst fuldstændigt og klart for ham.
2. Andet anbringende vedrører tilsidesættelse af vedtægtens artikel 7, stk. 1, samt magt- og procedurefordrejning, for så vidt som den pågældende tjenestemand blev omplaceret til direktoratet for oversættelse, idet den pågældende i vidt omfang beholdt sine arbejdsopgaver i den pågældende sprogenhed.
3. Tredje anbringende om anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn vedrørende tjenestens interesse, for så vidt som begrundelsen for omplaceringen var at bringe en uholdbar situation til ophør eller at beskytte tjenestemanden mod sagsøgeren.
4. Fjerde anbringende vedrører tilsidesættelse af vedtægtens artikel 21, stk. 2, for så vidt som generalsekretærerne for EØSU bekræftede ordren fra direktoratet for oversættelse til sagsøgeren om at fortsætte med at tildele opgaver til den pågældende tjenestemand eller sørge for, at denne fik tildelt opgaver.
5. Femte anbringende vedrører tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet, for så vidt som generalsekretærerne bekræftede ordren fra direktoratet for oversættelse til sagsøgeren om at sørge for, at den pågældende tjenestemand fik tildelt arbejdsopgaver, der i antal og vigtighed svarede til de arbejdsopgaver, der blev betroet oversættere med en erfaring, der svarede til den pågældendes, og at hans oversættelser blev revideret ifølgende tilsvarende retningslinjer.
6. Sjette anbringende vedrører tilsidesættelse af afgørelserne vedrørende orlov, for så vidt som generalsekretærerne bekræftede ordren fra direktoratet for oversættelse til sagsøgeren om, samme dag eller senest dagen efter, at gøre en begrundelse om tjenestens interesse gældende, som forhindrede en ansøgning om orlov fra den pågældende tjenestemand, idet denne blev begrænset til tvingende grunde.

⁽¹⁾ Fortrolig oplysning udeladt.

Sag anlagt den 29. marts 2017 — SB mod EUIPO**(Sag T-200/17)**

(2017/C 178/42)

*Processprog: engelsk***Parter***Sagsøger:* SB (ved advokat S. Pappas)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Sagsøgerens påstande**

- Annul创新 af afgørelsen af 2. juni 2016 truffet af den administrerende direktør for Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO), hvorved sagsøgeren blev nægtet en anden forlængelse af hendes kontrakt og af afslaget af 19. december 2016 fra den administrerende direktør for EUIOP på sagsøgerens klage af 1. september 2016.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende vedrører tilsidesættelse af vedtægten for tjenestemænd og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union som følge af anvendelsen af sagsøgtens interne regler, som ligestiller tjenestemænd og midlertidigt ansatte med tidsbegrænsede kontrakter. Ved at sondre mellem midlertidigt ansatte med tidsbegrænsede kontrakter og midlertidigt ansatte med tidsbegrænsede kontrakter tilsidesætter sagsøgte endvidere tjenstemandsvedtægten og i det foreliggende tilfælde ligebehandlingsprincippet.
2. Andet anbringende vedrører manglende begrundelse eller ulovlig, modstridende og utilstrækkelig begrundelse.
3. Tredje anbringende vedrører undladelse af at overholde omsorgspligten.
4. Fjerde anbringende vedrører forskelsbehandling på grund af alder som følge af sagsøgtens anvendelse af en personalepolitik, der tilsigter at nedsætte de ansattes gennemsnitsalder.

Sag anlagt den 6. april 2017 — Out of the blue mod EUIPO — Dubois og MFunds USA (FUNNY BANDS)**(Sag T-214/17)**

(2017/C 178/43)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Out of the blue KG (Lilienthal, Tyskland) (ved advokaterne G. Hasselblatt, V. Töbelmann og A. Zarm)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Frédéric Dubois (Lasne, Belgien) og MFunds USA LLC (Miami Beach, Florida, De Forenede Stater)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede varemærke:* Frédéric Dubois og MFunds USA LLC

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »FUNNY BANDS« — EU-varemærkeregistrering nr. 9 350 794

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 20. januar 2017 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 1081/2016-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EU-varemærke nr. 009 350 794 »FUNNY BANDS« erklæres ugyldigt i henhold til EU-varemærkeforordningens artikel 52, stk. 1, litra a), samt artikel 7, stk. 1, litra b) og c).
- EUIPO tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.
- Såfremt EU-varemærkeindehaverne intervenserer i denne sag, tilpligtes de at bære deres egne omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 12. april 2017 — HF mod Parlamentet

(Sag T-218/17)

(2017/C 178/44)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: HF (ved advokat A. Tymen)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Sagen fremmes til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold.
- Følgelig:
- Annullation af afgørelsen af 3. juni 2016 om afslag på sagsøgerens ansøgning om bistand af 11. december 2014.
 - Om fornødent annullation af afgørelsen af 4. januar 2017, modtaget den 11. januar 2017, om afslag på sagsøgerens klage af 6. september 2016.
 - Sagsøgte tilpligtes at betale erstatning, fastsat efter ret og billighed til 90 000 EUR, for det af sagsøgeren lidte ikke-økonomiske tab.
 - Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende vedrører tilsidesættelse af retten til forsvar, tilsidesættelse af artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, tilsidesættelse af retten til at blive hørt og tilsidesættelse af kontradiktionsprincippet.
2. Andet anbringende vedrører processuelle fejl, som kan bevirke, at den anfægtede afgørelse er ugyldig, og at den af komitéen fulgte procedure er partisk.

3. Tredje anbringende vedrører anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn, en pligt til at yde bistand og en tilsidesættelse af vedtægtens artikel 12a og 24.

Sag anlagt den 12. april 2017 — M J Quinlan & Associates mod EUIPO — Intersnack Group (formen på en kænguru)

(Sag T-219/17)

(2017/C 178/45)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: M J Quinlan & Associates Pty Ltd (Hope Island, Queensland, Australien) (ved advokaterne M. Freiherr von Welser og A. Bender)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Intersnack Group GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: M J Quinlan & Associates Pty Ltd

Det omtvistede varemærke: tredimensionalt EU-varemærke (formen på en kænguru) — EU-varemærkeregistriering nr. 13 342

Sagen for EUIPO: Fortabelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 27. januar 2017 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 218/2016-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- Der foretages mundtlig forhandling, således at sagsøgerens ret til at blive hørt sikres fuldstændigt.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 51, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 51, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 15, stk. 1, andet afsnit, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 12. april 2017 — Pfalzmarkt für Obst und Gemüse mod EUIPO (100 % Pfalz)

(Sag T-220/17)

(2017/C 178/46)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Pfalzmarkt für Obst und Gemüse eG (Mutterstadt, Tyskland) (ved advokat C. Gehweiler)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »100 % Pfalz« — registreringsansøgning nr. 15 085 475

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 7. februar 2017 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 1549/2016-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 75, første punktum 1, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 18. april 2017 — Rstudio mod EUIPO — Embarcadero Technologies (RSTUDIO)
(Sag T-230/17)
(2017/C 178/47)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Rstudio, Inc. (Boston, Massachusetts, De Forenede Stater) (ved M. Edenborough, QC, og solicitor G. Smith)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appellkammeret: Embarcadero Technologies, Inc. (San Francisco, Californien, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Rstudio, Inc.

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af ordmærket »RSTUDIO« — International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 999 644

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 6. februar 2017 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 493/2016-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres i det hele.
- EUIPO tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling for Retten og for tidligere instanser eller, subsidiært, hvis den potentielle intervenient faktisk intervenerer, tilpligtes EUIPO og intervenienten in solidum at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling for Retten og for tidligere instanser.

Anbringender

- Appellkammeret foretog en urigtig bedømmelse af de varer, for hvilke der var fremlagt bevis for brug, og undlod følgelig at foretage en korrekt sammenligning af varer
- Appellkammeret foretog en urigtig bedømmelse af ligheden mellem de relevante varer og af ligheden mellem de relevante varemærker, og foretog følgelig en urigtig bedømmelse af risikoen for forveksling.

Rettens kendelse af 17. marts 2017 — El Corte Inglés mod EUIPO — AATC Trading (ALIA)**(Sag T-299/13) ⁽¹⁾**

(2017/C 178/48)

Processprog: spansk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 215 af 27.7.2013.

Rettens kendelse af 28. februar 2017 — MPF Holdings mod Kommissionen**(Sag T-788/14) ⁽¹⁾**

(2017/C 178/49)

Processprog: engelsk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 65 af 23.2.2015.

Rettens kendelse af 3. april 2017 — Corsini Santolaria mod EUIPO — Molins Tura (biombo 13)**(Sag T-145/16) ⁽¹⁾**

(2017/C 178/50)

Processprog: engelsk

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 222 af 20.6.2016.

Rettens kendelse af 17. marts 2017 — Tri Ocean Energy mod Rådet**(Sag T-383/16) ⁽¹⁾**

(2017/C 178/51)

Processprog: engelsk

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 350 af 26.9.2016.

Rettens kendelse af 21. marts 2017 — La Patrouille mod EUIPO — Alpha Industries (gengivelse af en figur med vinkler)

(Sag T-709/16) ⁽¹⁾

(2017/C 178/52)

Processprog: fransk

Formanden for Niende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 462 af 12.12.2016.

Rettens kendelse af 21. marts 2017 — La Patrouille mod EUIPO — Alpha Industries (AEROBATIX)

(Sag T-710/16) ⁽¹⁾

(2017/C 178/53)

Processprog: fransk

Formanden for Niende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 462 af 12.12.2016.

Rettens kendelse af 6. februar 2017 — Bender mod Parlamentet

(Sag T-30/17)

(2017/C 178/54)

Processprog: tysk

Formanden for Retten har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

Rettens kendelse af 6. april 2017 — TeamLava mod EUIPO — King.com (Icônes animées)

(Sag T-75/17)

(2017/C 178/55)

Processprog: engelsk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

Rettens kendelse af 6. april 2017 — TeamLava mod EUIPO — King.com (Animerede ikoner)

(Sag T-76/17)

(2017/C 178/56)

Processprog: engelsk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

Rettens kendelse af 6. april 2017 — TeamLava mod EUIPO — King.com (Animerede ikoner)**(Sag T-77/17)**

(2017/C 178/57)

Processprog: engelsk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA